

Cartea lui Daniel - O sută nouăzeci și nouă

Decăderea politică și destinul profetic: sfârșitul Partidului Democrat și al Partidului Republican în contextul profeției biblice

Jeff Pippenger
2024-05-03

Identificăm sfârșitul partidelor Democrat și Republican în istoria fiarei pământului. Fiara pământului din Apocalipsa treisprezece este împărțită în partidele Republican și Democrat, care se confruntă în cadrul istoriei profetice a cornului republican. Coarnele sunt simboluri ale puterilor, iar ambele coarne conțin microcosmosuri ale relației lor profetice în propria lor istorie profetică. Pentru cornul republican, acel microcosmos este ilustrat prin cele două partide politice principale care pătrund întreaga istorie a Statelor Unite. Statele Unite sunt una dintre puținele împărțiri identificate în istoria profetică, alcătuite din două puteri. Toate națiunile anterioare ale profeției biblice care sunt reprezentate prin două puteri prefigurează Statele Unite. Imperiul medo-persan, Franța (Sodoma și Egiptul) și Israelul, cu împărățiile sale de nord și de sud, contribuie toate la trăsăturile profetice ale Statelor Unite.

Imperiul medo-persan din Daniel capitolul opt avea două coarne, iar cornul din urmă (Persia) s-a ridicat mai sus. Am identificat acest element arătând că Partidul Democrat a intrat în istorie înaintea Partidului Republican, astfel încât Partidul Republican va fi, în cele din urmă, cel din urmă dintre cele două partide. Primul președinte republican a apărut în istorie ca răspuns la poziția favorabilă sclaviei a Partidului Democrat, iar primul președinte republican a proclamat Proclamația de Emancipare în 1863, care a fost mijlocul Războiului Civil din Statele Unite și anul răzvrătirii pentru biserica adventistă de ziua a șaptea din Laodiceea.

Ultimul președinte republican este prefigurat de primul președinte republican; astfel, ultimul președinte va intra în istorie în mijlocul unui război civil între partidul democrat pro-sclavie și partidul său republican anti-sclavie. Sclavia promovată de partidul democrat al zilelor din urmă este sclavia globală. Asemenea primului președinte republican, ultimul președinte republican va fi asasinat de partidul pro-sclavie, după cum Trump a fost asasinat politic în alegerile furate din 2020. Fiind al șaselea președinte de la vremea sfârșitului din 1989, Trump ar fi cel mai bogat președinte și i-ar tulbura pe globaliștii nu numai ai Statelor Unite, ci ai întregii lumi. Astfel, prin anunțul candidaturii sale la președinție în 2015, a fost inițiat războiul civil politic dintre partidul democrat al globaliștilor pro-sclavie și partidul republican anti-sclavie.

Spre împlinirea capitolului unsprezece din Apocalipsa, Trump a fost asasinat politic în alegerile furate din 2020, iar Partidul Democrat a început să se bucure pe străzi, până când a devenit evident că, în 2022, Trump urma să candideze din nou la Președinție. Atunci o mare frică a venit asupra globaliștilor, în împlinirea capitolului unsprezece din Apocalipsa, iar războiul lor s-a intensificat. Mărturia coarnelor medo-persane arată că ultimul corn care se va ridica (Partidul Republican) se va ridica la urmă și se va ridica mai sus. Ultimul președinte republican va birui asupra Partidului Democrat.

การพิจารณาคดีของเปโลซีเป็นตัวแทนของการกบฏต่อรัฐธรรมนูญ และมีแบบอย่างไว้โดยปี 1789
หมุดหมายที่สามสำหรับเส้นของพรรคเดโมแครตคือจุดที่พวกเขาสิ้นสุดลงในฐานะพรรคการเมืองหนึ่งพรรค

Ele se încheie la alegerile din 2024, iar, odată ce inaugurarea din 2025 va fi împlinită, al doilea set al Încercărilor Pelosi va fi adus la îndeplinire prin Ordine Executive, care au fost prefigurate de Alien and Sedition Acts. Astfel, al treilea waymark pentru Partidul Democrat este Alien and Sedition Acts din 1798. Perioada care reprezintă sfârșitul Partidului Democrat începe cu alegeri, o inaugurare și introducerea unui război juridic politic satanic și se încheie cu alegeri, o inaugurare și introducerea unui război juridic politic satanic.

ដល់គណបក្សសាធារណរដ្ឋប សញ្ញាសម្ភាសន៍មួយគឺ Patriot Act ឆ្នាំ 2001 ដលៃមាន
Declaration of Independence ឆ្នាំ 1776 ជាកំរុំ។
សញ្ញាសម្ភាសន៍ទីពីរមិនដូចនឹងសញ្ញាសម្ភាសន៍ទីពីរសម្រាប់គណបក្សសហរដ្ឋាធិបតេយ្យទេ។
សញ្ញាសម្ភាសន៍ទីពីរ ដលៃត្រូវបានតំណាងដោយ Constitution ឆ្នាំ 1789
សម្រាប់គណបក្សសហរដ្ឋាធិបតេយ្យ គឺ Pelosi Trials លើកទីមួយ
ប៉ុន្តែសញ្ញាសម្ភាសន៍ទីពីរសម្រាប់គណបក្សសាធារណរដ្ឋប ដលៃត្រូវបានតំណាងដោយ
Constitution ឆ្នាំ 1789 គឺ Alien and Sedition Act
ដលៃត្រូវបានបំពេញទៅលេដលៃការចូលកាន់តំណែងលើកទីពីរបស់ Trump
ត្រូវបានសម្រេចទៅឆ្នាំ 2025។ តើ Alien and Sedition Acts ឆ្នាំ 1798 អាចតំណាងឱ្យ
Constitution ឆ្នាំ 1789 ដោយរបៀបណា?

La a doua investire a lui Trump, Ordinele sale Executive, care sunt prefigurate de Alien and Sedition Acts din 1798, inițiază nu doar un al doilea set de Procese Pelosi, ci aceste acte inițiază și formarea chipului fiarei. Perioada formării chipului fiarei începe și se încheie cu vorbirea ca un balaur. Vorbirea de la începutul perioadei reprezintă instaurarea puterilor împăratești care sunt reprezentate ca o dictatură sau, cum o numește Sora White, „despotism”. Vorbirea unui balaur la sfârșitul perioadei formării chipului fiarei identifică autoritatea puterilor religioase ca fiind stabilită deasupra puterilor politice.

Declarația de Independență a fost o declarație împotriva tiraniei atât a autorității politice a regilor Europei, cât și a autorității religioase a bisericii Romei. Perioada formării chipului fiarei este perioada în care aceste două puteri corupte sunt contopite, autoritatea religioasă deținând controlul asupra relației. În formarea, sau contopirea, acestor două puteri, autoritatea religioasă este cea care se ridică la urmă și este mai înaltă. Prin urmare, începutul acelei perioade reprezintă sfârșitul perioadei. Legile privind străinii și sediția din 1798 reprezintă sfârșitul Partidului Democrat și constituie al treilea său waymark, însă, simultan, reprezintă al doilea waymark în perioada de încheiere a Partidului Republican. Al treilea waymark pentru Partidul Republican este impunerea duminicii.

Pentru Partidul Democrat, cele trei repere istorice reprezentate de 1776, 1789 și 1798 prefigurează anul 2001 (1776), primele Procese Pelosi din 2021 (1789) și al doilea Proces Pelosi din 2025 (1798).

Za Republikansku stranku tri graničnika predstavljena godinama 1776, 1789 i 1798 predodnačuju 2001. godinu (1776), drugo suđenje Pelosijevoj 2025. godine (1789) i nedjeljni zakon (1798).

1776, 1789 និង 1798 តំណាងឱ្យរយៈពេលមុនព្រឹក្សានាំ
ហើយលទ្ធផលនៃមិត្តភាពសញ្ញាណការបង្កើតបញ្ញត្តិសម្រាប់ការងារជាតិ និងមនុស្សជាតិ។
សញ្ញាសម្គាល់ទាំងបីនេះកាន់សក្ខីអំពី «សច្ចក្រឹតិ» ពីព្រោះវាបង្ហាញថា
សញ្ញាសម្គាល់ទីមួយ និងទីចុងក្រោយកំណត់អត្តសញ្ញាណសច្ចក្រឹតិដូចគ្នា។ ឆ្នាំ
1776 កំណត់អត្តសញ្ញាណការបង្កើតឯករាជ្យ ហើយឆ្នាំ 1798
កំណត់អត្តសញ្ញាណការដកហូតឯករាជ្យ។ ដូច្នេះ វាតំណាងឱ្យអកុសលទីមួយ
និងអកុសលទីចុងក្រោយនៃអកុសលកុមហឺរី ដដែលមានអកុសលចំនួនមុនព្រឹក្សានាំ
អកុសលទីដប់បីនៃមិត្តភាពសញ្ញាណការបង្កើតហើយអកុសលទាំងបីនេះ គឺអកុសលទីមួយ
អកុសលទីដប់បី និងអកុសលទីចុងក្រោយ រួមគ្នាបង្កើតជាពាក្យហឺរី «សច្ចក្រឹតិ»។

1776 reprezintă 11 septembrie 2001 și marchează începutul timpului sigilării celor o sută patruzeci
și patru de mii. El marchează începutul stropirii ploii târzii, care este perioada de timp în care
balaurul este dat fiarei pentru serviciile prestate, întrucât partidul-balaur democrat va fi învins de
partidul-fiară republican.

În timpul acelei istorii, pecetluirea adevăratului corn protestant este împlinită în perioada de timp
în care Domnul Își întinde mâna a doua oară pentru a aduna poporul care este identificat ca fiind
surghiuniții lui Israel și care va fi înălțat ca un steag la legea duminicală.

La 18 iulie 2020, adevăratul corn protestant a fost împrăștiat, iar la douăzeci și doi de ani după
2001, în iulie 2023, lucrarea celei de-a doua adunări a fost inițiată de un glas care strigă în pustie.
Prima adunare a avut loc în 2001, când îngerul din Apocalipsa, capitolul optsprezece, a coborât în
timp ce marile clădiri ale cetății New York se prăbușeau. Coborârea aceluia înger a reprezentat
începutul timpului sigilării, iar coborârea lui Mihail, arhanghelul, la 18 iulie 2020, a reprezentat
încheierea timpului sigilării. Isus, ca Alfa și Omega, ilustrează întotdeauna sfârșitul prin început,
astfel încât elementele profetice ale primei adunări, care a început la 11 septembrie 2001,
reprezintă elementele profetice care au loc în cea de-a doua adunare.

Au existat trei ilustrații clare ale celei de-a doua adunări, care reprezintă istoria de încheiere a
timpului sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii: istoria lui Hristos, istoria mesajelor primului
și celui de-al doilea înger de la 11 august 1840 până la 22 octombrie 1844 și, de asemenea, istoria
celui de-al treilea înger de la 22 octombrie 1844 până la răzvrătirea din 1863. Acești trei martori
stabilesc cea de-a doua adunare a celor o sută patruzeci și patru de mii, din iulie 2023 până la
apropiata lege duminicală. Dacă izolăm un element distinct din fiecare istorie, găsim dovada
rolului celui de-al treilea vai.

La încheierea adunării de tabără de la Exeter, la 17 august 1844, a fost proclamată solia Strigătului
de la miezul nopții. Acea proclamare a reprezentat proclamarea soliei Strigătului de la miezul
nopții în istoria celor o sută patruzeci și patru de mii, căci ambele istorii au fost și sunt o împlinire a
parabolei celor zece fecioare. Sora White arată că intrarea triumfală a lui Hristos în Ierusalim a
reprezentat proclamarea Strigătului de la miezul nopții în 1844. Singura dată când Hristos a călărit
vreodată un animal a fost la intrarea Sa în Ierusalim, iar animalul pe care L-a călărit a fost un
măgar, care este simbolul islamului. În perioada celei de-a doua adunări, din 1844 până în 1863, în
1848, Sora White arată că națiunile europene erau mâniate, iar mânia națiunilor în acea istorie a

fost înfăptuită prin amenințările unei continuări a războiului aduse asupra Europei de către islam. În fiecare dintre cele trei istorii ale unei a doua adunări, este identificat rolul islamului celei de-a treia vai.

Timpul sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii a început la 11 septembrie 2001, printr-un atac-surpriză din partea islamului celei de-a treia nenorociri, asupra țării glorioase moderne a Statelor Unite. Douăzeci și doi de ani mai târziu, la 7 octombrie 2023, islamul celei de-a treia nenorociri a adus un atac-surpriză asupra țării glorioase străvechi. La legea duminicală care va veni în curând, care este marele cutremur din Apocalipsa unsprezece, a treia nenorocire vine din nou pe neașteptate, întrucât împlinește încă o dată un atac-surpriză asupra țării glorioase moderne.

Rebeliunea reprezentată de Israelul literal, ca simbol al celor care L-au răstignit pe Mesia lor, și cele trei atacuri-surpriză ale islamului din a treia nenorocire poartă semnătura „Adevărului”. Solia care îi pecetluiește pe cei o sută patruzeci și patru de mii împlinește lucrarea străngerii pentru a doua oară a poporului lui Dumnezeu din zilele de pe urmă și are loc într-o perioadă de timp în care activitățile islamului din a treia nenorocire sunt active.

Perioada profetică reprezentată ca „a doua adunare” identifică în mod distinct perioadele profetice specifice care alcătuiesc întreaga istorie a „celeia de-a doua adunări”. Coborârea lui Hristos după învierea Sa marchează începutul lucrării Sale de a-i aduna pe cei care fuseseră risipiți la cruce.

Și Isus le-a zis: „În noaptea aceasta, toți vă veți poticni din pricina Mea, căci este scris: «Voi bate păstorul, și oile turmei vor fi risipite.»” Matei 26:31.

یصخش میلعت زا هزور له چ ی اهرود ناسن یدب و دم آ دورف نادرگاش دزن حیسم ، رب بق رد زور مس ن آ زا دع ب
رد هزادنا و دح یب سدقل اهورش زیری رر اظنتنا رد اعد و یگن انگی زور هد ، ن آ زا سپ مک ی اهرود ؛ درک زاغ آ ار
دی سر ارف تس اکی تن پ

Cartea dintâi am alcătuit-o, o, Teofile, despre tot ceea ce Isus a început să facă și să învețe, până în ziua în care S-a înălțat, după ce, prin Duhul Sfânt, dăduse porunci apostolilor pe care îi alesese; căroră li S-a și înfățișat viu, după patima Sa, prin multe dovezi neîndoielnice, fiind văzut de ei timp de patruzeci de zile și vorbind despre lucrurile privitoare la Împărăția lui Dumnezeu. Și, pe când Se afla adunat împreună cu ei, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aștepte făgăduința Tatălui, „pe care”, a zis El, „ați auzit-o de la Mine. Căci Ioan a botezat, într-adevăr, cu apă; dar voi veți fi botezați cu Duhul Sfânt nu după multe zile.” Deci ei, când s-au adunat laolaltă, L-au întrebat, zicând: „Doamne, în vremea aceasta vei așeza din nou împărăția lui Israel?” Iar El le-a zis: „Nu este al vostru să cunoașteți vremurile sau soroacele, pe care Tatăl le-a pus sub a Sa stăpânire. Ci voi veți primi putere când Duhul Sfânt Se va coborî peste voi; și Îmi veți fi martori atât în Ierusalim, cât și în toată Iudeea, și în Samaria, și până la marginile pământului.” Și, după ce a spus acestea, pe când ei priveau, S-a înălțat, și un nor L-a luat dinaintea ochilor lor.... Și când ziua Cincizecimii era pe deplin sosită, erau toți împreună, în același loc. Și deodată a venit din cer un sunet ca vuietul unui vânt puternic care se repede, și a umplut toată casa unde ședeau ei. Faptele Apostolilor 1:1-9, 2:1, 2.

Timp de patruzeci de zile, urmate de cele zece zile în care ucenicii trebuiau să „aștepte” făgăduința Tatălui, Hristos Își aduna ucenicii a doua oară. Perioada de așteptare în Ierusalim este un simbol al unui timp de zăbavă, în acord cu timpurile de zăbavă din Matei douăzeci și cinci și Habacuc doi. Întreaga perioadă este identificată de Hristos ca începând la lucrarea lui Ilie, când Ioan boteza, iar întreaga perioadă s-a încheiat cu botezul Duhului Sfânt la Cincizecime. Botezul este un simbol al morții, îngropării și învierii, astfel că waymark-ul din mijlocul întregii perioade a fost crucea, căci întreaga perioadă poartă semnătura „Adevărului”.

Întreaga perioadă începe cu botezul lui Hristos de către Ioan, când Duhul Sfânt S-a coborât în chip de porumbel. Atunci a început lucrarea de strângere a ucenicilor care aveau să fie temelii templului creștin. La sfârșitul acelei perioade, Hristos Își adună ucenicii a doua oară, iar perioada celei de-a doua adunări este o repetare a perioadei primei adunări, căci Hristos ilustrează sfârșitul unui lucru prin începutul lui.

Crucea fusese preînchipuită prin botezul lui Hristos, iar ambele evenimente au început o lucrare de strângere a ucenicilor. Semnul de hotar care identifică începutul și sfârșitul reprezintă moartea, îngroparea și învierea. După înviere, patruzeci de zile de încercare în pustie au reprezentat patruzeci de zile de instruire după coborârea Sa la ucenici. Cele patruzeci de zile reprezintă amândouă un adevăr primordial, exprimat de Isus astfel: „Este scris: «Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.»”

În acea perioadă de timp, Isus le-a deschis ucenicilor tot ceea ce profeții mărturisiseră despre Hristos, identificând astfel acea perioadă ca o deschidere a Cuvântului Său profetic.

Și iată, în aceeași zi, doi dintre ei mergeau spre un sat numit Emaus, care era la vreo șaizeci de stadii de Ierusalim. Și vorbeau între ei despre toate aceste lucruri care se întâmplaseră. Și s-a întâmplat că, pe când vorbeau împreună și se întrebau, Isus însuși S-a apropiat și mergea cu ei. Dar ochii lor erau împiedicați să-L cunoască... Atunci El le-a zis: O, nepricepuților și zăbavnici cu inima ca să credeți tot ce au spus prorocii! Nu trebuia oare Hristos să sufere aceste lucruri și să intre în slava Sa? Și, începând de la Moise și de la toți prorocii, le-a tâlcuit, în toate Scripturile, cele privitoare la El. Și s-au apropiat de satul încotro mergeau; iar El Se făcea că vrea să meargă mai departe. Dar ei au stăruit de El, zicând: Rămâi cu noi, căci este spre seară, și ziua este pe sfârșite. Și a intrat să rămână cu ei. Și s-a întâmplat că, pe când ședea la masă cu ei, a luat pâinea, a binecuvântat-o, a frânt-o și le-a dat-o. Atunci li s-au deschis ochii și L-au cunoscut; și El S-a făcut nevăzut dinaintea lor. Luca 24:13–16, 26–31.

Cristos a rămas cu ucenicii care nu L-au recunoscut cine era, până când le-a deschis ochii și, „începând de la Moise și de la toți prorocii, le-a tâlcuit, în toate Scripturile, lucrurile privitoare la El.” Ochii lor au fost deschiși când li s-a dat „pâine” să mănânce. După patruzeci de zile, Cristos S-a înălțat la cer și „S-a făcut nevăzut dinaintea lor”, așa cum făcuse cu ucenicii din Emaus la începutul celor patruzeci de zile de instruire. Ei au început atunci cele zece zile de pregătire pentru Cincizecime, care preînchipuie legea duminicală ce va veni în curând.

La marele cutremur, care este legea duminicală, a treia nenorocire a islamului vine degrabă, iar islamul este „vântul de răsărit” „aspru” al lui Isaia, adică suflarea lui Ezechiel, care vine din cele

patru vânturi ale lui Ioan, care sunt ținute în frâu în timpul sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii.

După ce cei o sută patruzeci și patru de mii sunt pecetluiți, atunci cele patru vânturi sunt dezlănțuite și „deodată a venit din cer un sunet ca vâjâitul unui vânt puternic care se pornea și a umplut toată casa.” Islamul celei de-a treia vai lovește „deodată” și pe neașteptate și produce „sunetul din cer” care este a șaptea trâmbiță, care arată când taina lui Dumnezeu s-a sfârșit, iar taina lui Dumnezeu se sfârșește pentru cei o sută patruzeci și patru de mii atunci când Dumnezeirea (revărsarea Duhului Sfânt) este unită în chip permanent cu omenirea, iar Domnul vine deodată la templul Său (casa unde erau adunați ucenicii) și intră în legământ cu cei o sută patruzeci și patru de mii.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

„Domnul dorește ca noi să urcăm pe munte,—mai direct în prezența Sa. Ne apropiem de o criză care, mai mult decât oricare timp de mai înainte de la începutul lumii, va cere consacrarea deplină a fiecăruia care a rostit Numele lui Hristos.”

„O redeșteptare a adevăratei evlavii în mijlocul nostru este cea mai mare și cea mai urgentă dintre toate nevoile noastre. Trebuie să avem ungera sfântă de la Dumnezeu, botezul Duhului Său; căci acesta este singurul agent eficient în promulgarea adevărului sacru. Duhul lui Dumnezeu este Cel care înviorează facultățile lipsite de viață ale sufletului, pentru a prețui lucrurile cerești, și atrage simțămintele spre Dumnezeu și spre adevăr.”

„Este privilegiul nostru să-L credem pe Dumnezeu pe cuvânt. Când Isus era pe punctul de a-Și părăsi ucenicii, pentru a Se înălța la cer, El le-a încredințat misiunea de a duce solia Evangheliei la toate neamurile, limbile și popoarele. El le-a spus să rămână în Ierusalim până când aveau să fie înzestrați cu putere de sus. Aceasta era esențială pentru succesul lor. Ungerea sfântă trebuia să vină peste slujitorii lui Dumnezeu. Toți cei care erau pe deplin recunoscuți ca ucenici ai lui Hristos și asociați cu apostolii ca evangheliști s-au adunat împreună la Ierusalim. Ei au îndepărtat toate deosebirile. Au stăruit într-un cuget în rugăciune și cerere stăruitoare, pentru ca să primească împlinirea făgăduinței Duhului Sfânt; căci urmau să predice Evanghelia în dovada Duhului și în puterea lui Dumnezeu. Era un timp de mare primejdie pentru urmașii lui Hristos. Ei erau ca niște oi în mijlocul lupilor, totuși erau plini de curaj, deoarece Hristos înviase din morți, li Se descoperise și le făgăduise o binecuvântare deosebită, care avea să-i facă vrednici să meargă înainte pentru a predica Evanghelia Sa lumii. Ei așteptau cu anticipare împlinirea făgăduinței Sale și se rugau cu o deosebită înflăcărare.”

“Aceasta este chiar calea care trebuie urmată de aceia care își au partea în lucrarea vestirii venirii Domnului pe norii cerului; căci un popor trebuie să fie pregătit să stea în picioare în ziua cea mare a lui Dumnezeu. Deși Hristos le dăduse ucenicilor Săi făgăduința că aveau să primească Duhul Sfânt, aceasta nu a înlăturat necesitatea rugăciunii. Ei s-au rugat cu atât mai stăruitor; au stăruit în rugăciune într-un cuget. Cei care sunt acum angajați în lucrarea solemnă de a pregăti un popor pentru venirea Domnului ar trebui, de asemenea, să stăruiască în rugăciune. Ucenicii de la început erau într-un cuget. Ei nu aveau speculații, nici vreo teorie iscoditoare de susținut cu privire la felul în care avea să vină binecuvântarea făgăduită. Ei erau

una în credință și în duh. Ei erau în deplin acord.”

„Depărtați orice îndoială. Alungați-vă temerile, dobândiți experiența pe care a avut-o Pavel când a exclamat: «Am fost răstignit împreună cu Hristos; și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Și viața pe care o trăiesc acum în trup o trăiesc în credința Fiului lui Dumnezeu, care m-a iubit și S-a dat pe Sine pentru mine.» [Galateni 2:20.] Predați totul lui Hristos și lăsați ca viața voastră să fie ascunsă cu Hristos în Dumnezeu. Atunci veți fi o putere spre bine. Unul va urmări o mie, și doi vor pune pe fugă zece mii.” Gospel Workers, 369–371.